

MINDSZENT-SZEGVÁR

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ
HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová
a lap szellemi részét illető közlemé-
nyek, előfizetési- és hirdetési díjak
küldendők.

és

VIDEKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 3frt — kr.
Félévre 1frt 50 kr.
Negyedévre — 75. kr.

Hirdetések jutányosan felvételnek

Lajos napja.

Mindszent, 1889. augusztus 25.

Olaszország egy regényes fekvésű városában él Kossuth Lajos, a milliók és milliók által magasztalt 87 éves agg, kinek szive a 40 évi önkényes száműzetés után sem szűnt meg, azon hazáért dobogni, amelylyel ő a nagy magyar, csodás varázshangjával felrázva borzasztó közönyösségből és a tettek mezejére vezetve, a világ csodáját, bámulatát vivta ki.

Mely magyarnak nem repülnek gondolatai ma a szent Itália felé, midőn azon hazájához rendíthetetlenül ragaszkodó 87 éves aggnak az egész hazában névnapját ünneplik? Ilyen magyart nem képzelünk! Fényes tanujelét adják Magyarország városai a nagy hazafi iránti rajongó tiszteletüknek, midőn egymással versenyezve, sietnek a jelenkor legnagyobb fiát diszpolgárrá választani. Széjjel van így! Nekünk kitartó, hállás tisztelettel kell minden alkalommal ő róla megemlékeznünk, valamint ő megemlékezik mirőlünk, midőn e hazának intő vagy tanácsadó szavakra van szüksége. Örömmel fogadja az egész nemzet, azon hirt, hogy a budapesti közönség feliratot intéz a tanácsához, melyben nagy hazánkiát diszpolgárrá megválasztatni kéri. Sajnos, hogy Budapest, az ország szive még nem tette azt, holott neki kellett volna az elsőnek lenni, neki kellett volna, mint a magyar fővárosnak lelkesítő példával előljárni.

Mulasztását még most valamennyire jóvá teheti a főváros, ha közönségének hazafias kérvényét ha a fiasan intézi el. Reméljük, hogy Kossuth Lajos rövid idő alatt a főváros diszpolgárai között lesz, méltó helye van ott neki, mert azon tisztelet és bámulat, mely nagy hazánkiát az egész világ részéről körülvesz, büszkeséggel tölthet el minden várost, még Budapestet is, ha őt diszpolgárrá üdvözölhetni. De büszke lehet ez egész haza azon fiára, melyhez hasonlót nem minden század szülővilágtörténelem fehér lapjai számára.

Nyolcvan hét év! mily szép idő egy ember életben! Ha elgondoljuk, hogy mit tesz e 87 évből 40 et száműzetésben élni, elválasztva attól a helytől a hól születtünk, hová annyi kedves emlékek fűznek bennünket, a melyért egész életünkön át küzdöttünk — fogalmat alkothattunk magunknak nagy hazánki szivós természetéről, melyet sem a 87 év nyomasztó terhe, sem a keserű száműzetés megtörni nem bír. Ő áll még, mint egy kőszikla, figyelemmel kísérve hazáját, azon hazáját, melynek honpolgári kötelékéből ez év végével kitörültek.

Bizonyára jól esik annak a nemes szívnak, hogy a magyar nép igyekszik az emiatti fájdalmát enyhíteni. Enyhítsük is azt

tőlünk telhetőleg, töltsse el minden magyarnak szivét az afeletti öröm, hogy nagy hazánki 87-ik névnapján még egészségben üdvözölhető! Fohászkodjunk a magyarok Istenéhez, hogy őt a magyar nép örömére még sokáig éltesse!

Községünkben f. hó 24-én este ünnepeztett meg Lajos napja a 48-as körben. Mintegy 40 személy vett részt mindössze az impozáns ünnepélyen. Kevés, nagyon kevés ez egy 11,000 lakost számláló községben, de szeretjük hinni, hogy ez nem a közönség közönyössége, hanem inkább roppant elfoglaltsága miatt történt, mert a mindszei közönség mindig hálás kegyelettel üli meg nemzeti ünnepeinket, amiről nem egyszer volt alkalmuk meggyőződni.

A lélekemelő ünnepélyen képviselve volt a mindszei társadalom minden osztálya. A kedélyes vacsora alatt a felköszöntök sorát Szobotka Gusztáv ügyvéd nyitotta meg, utána Tary a 48-as kör elnöke, majd Korom Gáspár s többen mondták még hazafias felköszöntőket. A jelen voltak egész a hajnali órákig üritették a poharakat a legnagyobb magyar egészségére.

Adja Isten, hogy a jövő év Lajos napját már, mint egyik legnagyobb nemzetiünnepünket, a jobb jövő közeledésének reményében ünnepelhesük!

Képviselő testületünk figyelmébe.

Közégi pénztárunk ellen a h3t folyamán végrehajtás rendeltetett el s az, a zárlat eszközölése által foganatosított is 8 ezer forintig terjedő különféle című kincstári követelés erejéig.

A különböző című követelések között van egy tétel 800 s néhány forintos, a mely összeg, mint a tanítói nyugdíj alap követelések, több körülbelől 10 ezelőtti évről van hátralékban s fizetendő községünk pénztára által.

Legnagyobb része a követelésnek az ugynevezett inségkölesön, a mely a mi képviselő testületünk gondolomja szerint le van már régen fizetve, azonban a pénzügyigazgatóságnak sokkal több hitelű könyvelése szerint még fenn áll. — Hogy azonban mennyi a tulajdonképeni követelés az még teljesen nem tudható s így azzal most nem is foglalkozunk tüzetesen.

Közégi költségvetésünk szerint, a mely „kivételesen“ jóváhagyva most érkezett le a törvényhatóságtól, a folyó évre tanítói nyugdíj alap tartozásként 150 s néhány forint van felvéve, ugyan annyi volt a múlt és az előtti évekre is.

Ezen előirányzott összeget vetve a kincstár által követelt, majdnem tíz évig visszamenő időre járó összeggel, önkéntelenül is, de annál inkább az adófizetők érdekéből, felvetődik előtünk a kérdés: hogy lehet községünkkel szemben ily címen oly sok évi követelése az állam-

nak? Holott már évek óta, minden költség előirányzat tárgyalásakor megszavaztatik a képviselő testület által a tanítói nyugdíj alapra járó évi követelés és az be is szedetik, a mennyiben a közégi adóból lesz az fedezve.

S midőn ezen kérdésre keressük a feleletet, nem tudunk mást elgondolni, mint azt, hogy a követelés téves s így bennünket hanyag könyvelés és az adóhivatal hajtelen ügykezelése miatt zaklatnak.

Ámde, ha utánna járunk, a mint jártunk is, kitűnik a szomorú való, a mi ránk nézve leverő: az, hogy az a követelés valódi s hogy községünk a követelt összeggel már sok évek óta hátralékban van.

E tudat adja kezünkbe a tollat s e tudat késztet bennünket arra, hogy lerántsuk a leplet a közégi jövedelmekkel üzőtt helytelen gazdálkodási módról és hogy hangosan követeljük ugy az előjáróságtól azt, hogy a közjöveldelmekkel szorosban a költségvetésben meghatározott korlátok között bánjanak el, mint a felügyeletre hivatott felsőbb hatóságoktól azt, hogy keservesen szerzett s a közjó érdekében befizetett filléreinknek a kitűzött célokra miként lett felhasználását a számadások felülvizsgálata alkalmával ellenőrizték.

Hogy azonban ily nemű sajnós meglepetésektől, a miknek szenirózoit felelősségre óhajtanók vonatni, meg legyen az adófizető publicum óva, legelső sorban is kötelessége a közégi előjáróságnak, hogy ezentulra a közégi költségvetési előirányzatot a valóságaak megfelelően, összeinte igazsággal a régi idők könnyelműsége okozta hibák felfedésével állítsák össze és terjeszék a képviselőtestület elé, a mely képviselőtestület szintén a fenti elvek hatása alatt minden személyi vonatkozása vagy az elleni gyűlölködés félretevéseivel, a közérdeket tartva szem előtt s különösen elhagyott községünk felvirágoztatását, vegye tárgyalás alá azt s a már elkövetett hibák által teremtetett kényszerhelyzet figyelembevételével kezdje meg a nyomoruságos pénzügyi helyzetből leendő kibontakozást.

Ennek megtörténte után pedig okulva az eddigi bajokon — tartsa képviselőtestületünk kötelességének az Előjáróság szigorú ellenőrzését arra nézve, hogy az a megállapított költségvetési előirányzat pontos betartása mellett használja fel a község jövedelmét s ne legyünk kitéve többet olyan meglepetéseknek, mint a mostani is.

Ha így jár el képviselőtestületünk s ha az nem úgy mint eddig tette a folytonos torzalkodás és meddő személyeskedésben leli az örömet, hanem tulajdonképeni célját a község javának előmozdítását igyekszik elérni, akkor nem csak maguk a képviselő urak lesznek kénytelenek örökösen hangoztatni, hanem mi adófizetésre kárhoztattak is elfogjuk ismerni, hogy valóban javunkat akarják, nem pedig csak személyes hiúságuk kielégítését.

Spektátor.

Tüztoltószerkiállítás.

Az országos tüztoltószövetség mult heti nagy ünnepélye Székesfehérvárott eredményekben gazdag tanulságot szolgáltatott a jövőnek, mely a tapasztalat okszerű kiaknázásával biztosabb alapokat és előnyöket kíván szerezni magának.

A tüztoltás rendszeres és fegyelmezett szövetkezett által való ellátásának nagyszerű eszméje eredményezhette csak, hogy a rövid multal bíró intézmény ma már 112 testülettel képviselhette magát a kongresszuson.

Az intézmény fokozatos terjeszkedésének kiváltképpen nagy lendületet adott a kongresszusok alkalmával rendeztetni szokott tüztoltószerkiállítások, bár azok eddig alig pár kiállító által voltak képviselve. A tüztoltó fecskendők gyáripára terét eddig kizárólag két budapesti gyáros uralta egyéb felszereléseket azonban már több város iparosai is produkáltak.

A tüztoltóegyletek legfőbb beszerzési szükségletét ma már nem a cifra ruházat képezi, hanem a tüzfecskendő: s az egyéni bátorság is hiábavaló erény, ha nincs kéznél egyéb eszköz, mely a pusztító elem fékét megzabolázza. Eddig egy tüztoltóegylet szervezkedése mindegyféle nagy akadályokba ütközött azért, mert a felszerelés nagy anyagi áldozatokkal járt. A belügyminiszter csak a mult évben irt reá a községekre, hogy minden — legalább 50 házból álló község is tartozik magának egy szívóművel ellátott 100 m/m. tüzfecskendőt beszerezni.

Csak lassan és alig lett foganatja a leiratnak, mert tudvalevő dolog, az amugy is tulterhelt községek butgetje nem engedte meg a több mint ezer forint kiadást. A tüzfecskendők, miket az eddigi gyárosok gyártottak, olyan fényüzéssel lettek kiállítva, mint ha azok parádés hintók lettek volna.

Igy esett meg azután az a hallatlan anomália, hogy míg egy gazdasági gépnek Aradra való elszállítása 8 frt 09 krba került, addig egy hason súlyu tüzfecskendő 49 frt 77 krba. Éppen mint egy luxushintóé.

A székesfehérvári tüztoltószerkiállítás egyike volt az eddigi ilyenmü kiállítás legszebbikének. Itt ha láttunk is sok cifra-

ságot és rengeteg sok arany galléros urat és sok luxudolgot, de legalább tapasztaltuk a gyakorlatok alatt, hogy bizon a fecskendő nem luxustárgy.

Ugy látszik a miniszteri rendelet által beállott kereslet szülte meg a nagy versenyt, mivel a kiállításon már a régi gyárosokon kívül ott találtuk Schottola Ernő és Tarnócy Gusztáv magyar gyárosokat is, akik gyári produktumaikkal kizárólag azért csináltak feltűnést, mivel eltérve a régi cifrázkodás elvétől, egyszerű, de mégis erős versenyképes és mégis olcsó tüzfecskendőket állítottak ki, ami által lehetővé tették a legszegényebb községnek is azt, hogy 600 frtért egy teljesen a szabályoknak és igényeknek megfelelő modern tüzfecskendőt akár részlet fizetésre is megszerezhetnek.

Ez mindenestre nagy haladás a tüztoltás terén és ha a gyári ipar fejlődésének illetően fokozatos haladásával a tüztoltási intézmény humánus terjeszkedése lépést tart, akkor a belügyminiszteri rendelet, hogy minden 50 házzal bíró község tüzfecskendő és egyéb tüztoltósági szerekkel láttassék el, mihamarabb teljesen végre lesz hajtva. De főleg nagy előnyére lesz az új cégek árátalakítása az intézmény rohamos fejlődésére, mert amig eddig csak a módosabb községek voltak abban a helyzetben, hogy az önkéntes tüztoltó egyesületeket minden felszereléssel ellátták, jövőre kevésbbé tehetősebb községek is utánozhatják eme humánus cselekedetet, már a saját jóvoltukért is.

Nem ajánlhatjuk eléggé hatóságunknak és szomszédközségeinknek, az emberbaráti szeretet eme legszebb eszméin nyugvó védekezésnek mielőbb való kiegészítését befejezni. Egy szikra csak és a megbánás már késő. Holott egy kis jó akarat egész házsorokat menthet meg. Szent Flóriánnak a mai modern képviselője a tüzfecskendő.

Mezőgazdaság és ipar.

Az ez ideji silány termés már is éroztteti hatását. A gabona ára ismét emelkedik örömeire és vigaszára a gazdának, a kenyér drágul, a megélhetés nehezebb lesz, aggodalmára a népesség zömének, a munkás, a szegénynéposztálynak.

De ha látlak, oh szerelmem,

Állok némán ostobán,

Mindenfélét beszélek, s csak . . .

Szerelmemről nem szól szám.

K. Gy.

Kirándulás Visegrádra.

(A „Mindszent-Szegvár és Vidéke” eredeti tárcája.)

Itt tartattak hajdana fényes lakomák, sok mulatságnak s egy véres drámának színhelye volt e terem, a mikor a királyné megsértett kezeinek minden kiontott csepp véréért egy nagy család tagja lett az áldozat. Ki ne ismerné a szép Záh Klára szomorú történetet? A letrött virág sirja ott van a hegyoldalban, a vörös márvány emlékre ráborulnak a falombok, ide jár esténként zokogni a csalóány.

Feljebb haladva, egy rozoga lépcsőn felmenve a Salamon tornyába jutunk itt volt fogva Salamon király.

Ha a sok gyaloglásban kifáradva szomjuság gyötör bennünket az úgy nevezett „Mátyás forrás” jéghideg kristály tiszta vizével olthatjuk szomjunkat.

Bejártuk az egész hegyet megtekintve az érdekes romok minden zugát, de a nap fejünk felett már a delet jelezte s gyomrunk is követelte jogait, tehát még egy tekintetet vetve e helyre elindultunk lefelé.

A hajón volt nagy sürgés, forgás mindenki azon igyekezett, hogy helyet és ebédet kapjon. Mi is végre nagy nehezen helyhez juthattunk. Mellettem egy nyájas képü öreg ur ült jó izüen

A börzespekulációk némileg kárpotolják a gazdát a rossz termésért, de ki és mi kárpótolja az iparost akinek amugy is pangó üzletét tökéletesen tönkre teszi az általános pénztelenség és a kereset hiánya.

A nagy onomalia, mely a mezőgazdaság tultengésében található nálunk, most éroztteti végtelenül lesújtó hatását az ország lakosságára nézve.

Az aránytalanság az ipar és mezőgazdaság között kiélesedik és mint egy ledölt piramis dől végig az országon ránehezülve a közélet minden nemére, megbénítva a társadalmat, elszomorító közönybe ejtve az iparos osztályt.

Mi lesz ebből?

Évtizedek óta nem tud kibontakozni a fejlődő ipar a kezdetlegességből, mert előli a tultengett mezőgazdaság. Ha jó a termés, a gabona ára a művelés költségeit sem fedezi és így a földművelés nem adhat munkát az iparosnak. Ha rossz a termés bármennyire emelkedik is a gabona ára, a gazda nem mer költekezni, mert földjébe kell befektetnie annak csekély jövedelmét. Ismét az ipar szenved.

Ne adja Isten, hogy egy igazán súlyos év nehezebbüljön a sokat szenvedett hazára, mert az az egy inséges esztendő megadhatja a végző csapást nemcsak a mezőgazdaságnak, hanem az iparnak is és hosszú évtized is kevés lesz a csapás kiheveréséhez.

Az új kereskedelmi miniszter helyesen fordította tekintetét ipari állapotunkra. Csak akkor remélhető a jobb helyzet, ha az ipar és mezőgazdaság művelésének aránya helyre áll, vagyis inkább beáll az egyensúly.

A földművelő gazdát ipari foglalkozásához kell szoktatni, mert hiszen egy egész hosszú tél alatt iparüzéssel foglalkozva nagy gondoktól szabadulhatna meg. Csak hogy azt tapasztaljuk legalább a nép nagy részénél, hogy a nyarat munkaidőnek, a telet pedig pihenőnek tekinti s e végtelenül hosszú pihenő napon, ki nem fogy a pipából a tűz a boros kancsuból pedig a karcos.

Igy persze a nyár veszteségeit a rossz termés által a láda fiában okozott ürességet be nem lehet tölteni. De ha ellenben a télen becsületes ipari munka mellett telnék el az idő, bizony más volna sorsa a gazdának ebben a szegény országban.

Baross miniszter erre a körülményre tekintettel lehetne s van reményünk, hogy az ő

falatozva, mit én irigységgel vegyes pillantásokkal néztem, nem csoda éhes voltam s a pincér még nem könyörült meg rajtam.

De brrr mily borzasztó érzés, mintha a Vezuv híres lávája borított volna el, rémülve fordulok hátra, hogy tekintetemmel lesujtsam a pardont hebegő pincért, a ki nyakou öntött egy tényér levessel. Fájdalommal néztem végig tönkretett fehér csipke ruhámon, alig tudva visszafojtani könnyeimet.

Szomszédom az öreg ur, megsajnálva kétségbeesésemet ily szavakkal fordult hozzám „Ugyan kérem ne ijedjen úgy meg, biztosítom hogy a meleg víz nem árt ruhájának.” Hálás tekintettel köszöntem meg a nyájas szavakat, s szívemben a remény egy halvány sugara kezdett derengeni. És szomszédomnak teljesen igaza volt, így kis idő mulva örömteljes meglepetéssel vettem észre, hogy ruhámon a leveknek még csak nyoma sem maradt.

Ebéd után csolnakázni mentünk, kedves atyám kormányzott, két hajós legény evezett s kis sajkánk kecsesen siklott tova a Duna szöke vizén.

En szótlanul bámultam a tájat, a kékülő hegyeket a rozsaszín felhőkkel szegélyezett azur eget, tekintetemmel át akarva hatni oda, a hol az a csodás isteni erő van, a ki mindezeket oly fenségesen elrendezte.

Oh! mily kimondhatatlan szép vagy természet. Nem tudom mikor vagy szebb, ha homályba borulsz s csak apro mécsesseid ragyog-

TÁRCZA.

Boldog ki pályáját. . . .

*Boldog, ki pályáját rendesen megfutva
Nyugodhat csendesen lent a sötét sirba,
De százszor boldogabb, ki élve, bár fájlón
Érted fárads és küzd, érted te drága hon.*

Nyisd fel lelkem. . . .

*Nyisd fel lelkem, nyisd fel
Nyisd fel sasszárnyidat
Sebes szélként repülj
Nézd meg galambomat.*

*Tekints be ablakán,
Nézd meg, hogy mit csinál
Kérjed az egekre,
Ne haragudjék már.*

Dalok.

*Megkérdeném akácágtól,
Magszeret e az a lány,
Akinél szebb nincs e földön,
Kiért éltem áldoznám.*

*Kérdem fütől, kérdem fától,
Földet kérek és eget,
Mind azt mondják: Bohó rajta;
Szólj csak bátran, hisz szeret.*

erélyes körütekintő munkája nem fogja figyelmen kívül hagyni Sváje példáját.

A kis Svájenak 22 millió évi bevétele van házi ipari munkából, pedig a nyár ott is mezei munkával, állattenyésztéssel folyik el s csak a hosszú téli időben fur, farag a nép s dolgozik; fából, csontból csecsebecsüket, házi eszközöket gyárt és e házi ipari termékekkel elárasztja egész Francia, Németországot, sőt hazánkat is.

Nálunk sokkal kedvezőbbek a viszonyok a házi ipar illetően művelésére s nálunk még sem történik semmi e tekintetben. A gazda megfélekedzik a maga jóvoltáról s a télen át henyél és költ, de nem keres.

Ezen változtatni kell: akár erélyes kormány intézkedés, akár pedig messze terjedő társadalmi akció legyen a kezdete a dolognak, de meg kell kezdeni.

A gazdák érdekében az iparos jóvoltáért helyén volna a sürgős intézkedés.

Helyi és vegyes hírek.

— **A csongrádi sikkasztás.** A csongrádi 16,000 forintos illeték sikkasztás ügyében, melyről mult számunkban kimerítő tudósítást adtunk az alispán a vizsgálat teljesítésével Czikatriczis Lajos megyei aljegyzőt és Albertényi Antal számvevőt bizta meg, kik a közelmúltban ugyan csak Csongrádon, egy más vizsgálatot erélyesen ejtettek meg, úgy, hogy semmi kétségünk sincs aziránt, hogy most is kellő szigorral fognak eljárni.

— **A vasárnapi bálak** a szolgabíróóság intézkedése folytán, szűkebb korlátok közzé lettek szorítva. Ezentul vasárnaponként csak egy bál engedélyeztetik, az is csak esti 9 óráig. Mint értesülünk, ezen szerintünk helyes intézkedésnek oka az amit mult számunkban is több helyen említettünk: rendőrségi szervezetenk még mindig csak papiroson létezik.

— **Statisztika.** Mindszent község területén a lefolyt augusztus hóban születet: fi 20; nő 22; ezek közül törvényes 40; törvénytelen 2; halvaszületett 1; meghalt fi: 8 nő; 10. Hirtelen halálozás volt 2; véletlen szerencsétlenség következtében: 1. Házasságra lépett: 1 pár.

— **Sertés orbáncz.** Az elmúlt héten környékünkben több sertés elhullott, melyekben a megyei állat orvos által eszközölt boncolásnál, sertés orbáncz constatatott. E vesze-

nek, köztük sápadt fényével az éj királya a hold? Vagy ha az égről özönlő fénytenger világít meg, melynek minden egyes sugara csókjára megelevenülnek a virágok s kelyhükben a harmat cseppek gyémántként tündökölnék?

Kinyitásra késziteted a virágokat dicsének zengésére a madarakat s enyelgésre a susogó zephyrt.

Vagy ha hosszas munkádban kifáradva pihenni térsz, lágy altató dalt zeng az őszi szél az ég megfagyott könyecseppjei fehér takaróval fednek be, minden elcsendesül nehogy zavarják álmod, oh még akkor is isteni vagy, alva is szép vagy természet.

Sajkánk gyorsan haladt, úgy hogy néhány pillanat mulva előttünk terült el Nagy Maros.

A parton szép pór leányka térdelt, mosott miközben tetszelegve nézte bájos arcát a viz tükrében. Feltűrött ingvállai látni engedték nap-tól sütött gömbölyű karjait s ezek éles ellentétet képeztek a kezében tartott hófehér ruhadarab-bal, melyet enyelegve el el kapott a pajkos hullám.

Majd dalra nyitak mosolygó ajkai, a legszébb magyar dalt énekelte.

„Hej cserebogár sárga cserebogár,

Nem kértem én téled mikor lesz nyár.”

Elbűvölve hallgattam legkedvesebb dalomat s már sajkánk jó távol haladt még mindig fülemben csengett.

„Azt sem kértem sokáig éleke

Csak azt mond meg rózsámé leszek-e.”

Lasankint elhalt az üde csengő hang, csak az evezők egyhangú csapásai hallatszottak.

delmes járvány ellen az ovtézkedések megtették.

— **A Gyömbér pör jegyzőkönyve.** Gyömbér Pál, rablógyilkos ügyében dr. Szász János törvényszéki jegyző elkészítette már a jegyzőkönyvet. A monstree — pörirat 20 ivre terjed: magában foglalja az oriás terjedelmű bűnciklus tárgyalásának minden mozzanatát. Az ügy ezzel legközelebb fölterjeszhető lesz a felsőbb bíróság elé.

— **Lopás.** Vilusz János mágoesi uradalmi cseléd kárára f. hó. 22 és 23-ika közötti éjjelen 3 drb. sertés még eddig ismeretlen tettes által ellopott. A nyomozás folyamatban van.

— **A Szentesi országos vásár** az ottani kapitányi hivatal értesítése szerint, szeptember 14. 15. és 16-án fog megtartatni, és pedig 14-én a barom 15. és 16-án pedig az általános vásár.

— **A király adományai Berlinben.** Ferenc József király 24,000 márkát adományozott jótékony célokra. Ez összegből 15,000 márka a város szegényei javára esik.

— **A Zóna és H.-M.-Vásárhely.** A h.-m. vásárhelyi iparosok és kereskedőknek aug. 1-ső óta nagyon rosszul megy dolguk, minek magyarázata az, hogy Vásárhelyről Szegedre 10 krért lehet utazni s így ha valaki vásárolni akar valamit, bemegy Szegedre és ott szerzi be szükségleteit.

— **Öngyilkosság.** H.-M.-Vásárhelyen Dezső Józsefné, szül. Arany Tóth Mari, f. hó 22-én, míg férje távol volt, felakasztotta magát. Tettenék oka: betegség folytán beállott életuntagság.

— **Vasuti jegyek a trafikokban.** Biztos forrásból értesülünk, hogy Baross kereskedelmi miniszter már közelebb életbe lépteti azt a Zónarendszer kiegészítéséhez tartozó reformot, hogy a magyar állam vasuti szakasz jegyeket trafikokban is árusítani fogják.

— **Drága ellátás.** A perzsa sah ellátásáért, ki két napi budapesti tartózkodása alatt az udvar vendége volt, 50,000 forint díjat kap az „Angol királynő szálloda tulajdonosa.

— **Furcsa törvényjavaslatot** terjesztett az orosz fogház-főigazgatóság a minap a miniszterium elé. E szerint agyans azok a gonosztevők, kiket Sachalin szigetére való életfogytig tartó száműzetésre s polgári jogaik elvesztésére ítéltek, Sachalinban újra megházasodhatnak, még abban az esetben is, ha korábbi tartózkodási

Igy folyt el az egész délutánunk csolnakázás séta s egyéb multságok között, de a lemenő nap bucsu sugara a távozásra intettek s megszólalt a kis esengetyű, mely egybehívta az utasokat, hajónk elindult.

Én felmentem a fedélzetre, néztem a nyugotról jövő fellegeket, melyek gyorsan közelebb lassankint elborították az eget, úgy hogy egészen besötétedett. Szél támadt hozzás jajgatásként sivitva át, megremegteté a hajó árbocát, felzavarta a vizet csendjéből s a felkorbácsolt hullámok ide s tova vetették hajónkat.

A vihar kitört, az utasok mind a hajó egyik oldalára huzodtak minek következtében ez ferde álláspontot foglalt el.

A matrozok egyike merő ügyetlenségéből kiöntött egy veder vizet. A víz szétfolyt s látva ezt egy leányka ijedten felkiáltott ni-ni hisz már víz jön a hajóba, mire persze nagy ijedelem és zűrzavar keletkezett.

Jó magam is megszeppentem egy kicsit s végig nézve e rozoga járművön, a hideg fürdő elgondolására borzadás futott végig tagjaimon.

Komor elmélkedemből, kétségbe esett zokogás és könyörgő szavak ébresztettek fel. A leírásom elején említett szép hölgy tédre vetette magát a hajós kapitány előtt, összetett kezekkel kérve őt, hogy tegye partra, mert a hajó elsüllyed, ő pedig nem akar meghalni, élni akar, hisz oly ifju még s az élet olyan szép.

E sikerült drámai jelenet nem maradt hatás nélkül, udvarlói körülvették a kétségbeesésé-

helyükön törvényes feleségük van. A központi fogházigazgatóság ezt a furcsa javaslatot azzal okolja meg, hogy az a rab, akit minden polgári jogától megfosztottak, elvesztette családjához való jogát is, s hogy Sachalin szigetének gyarmatosítása szempontjából is felettlőbb kívánatos volna az ilyen házasságkötés.

— **Betörés Szegváron.** F. hó 29 és 30-ika közötti éjjelen, még eddig ismeretlen tettesek, az újfalu soron lévő Bárkainé-féle üzletet és ugyanazon soron egy házat kiástak. A tettesek azonban célt nem érthettek, mert mindkét helyen észrevétetve megugrasztattak. A nyomozás megindíthatott.

— **Brutális oláh pap.** Temesmegyei Susa-noveer községben történt a következő hallatlan botrány: Ányos István segédjegyző azt a gyanut táplálja már régóta, hogy azért nem bocsátják a jegyzői vizsgára, mert a falu papja, Decsin István, görög katolikus lelkész a megyén intriguál ellene.

Ez a gyanu annyira meggyűjtötte a segédjegyző szívében a keserű bosszuvágyat, hogy a napokban a korcsában furkos botjával, föbe, ütötte a papot.

Am a marciállis termetű oláh pap csakhamar felülkerelkedett a botoskodó segédjegyzőn, földhöz vágta s derekasan eldöngötte.

Természetesen, a falu népe pillanat multán összesereglett a pompás harcjáték szemlélésére.

Ezekkel aztán kötelet hozatott a harcias pápa s folytonosan mellén térdelve legyűrt ellenfelének, hatalmasan összekötözte és így kikötötte a parochia kapufélfájához.

Hiába könyörgött a diadalmas papnak Bock Trailla is, a falu bírása, egész másnap délig ott maradt a megkínzott segédjegyző kikötve, a falu népe gunyos meghotránkoztatásának célpontjául.

Ekkor sem az engesztelhetetlen pápa, hanem a véletlenből arra cserkésző kiszetői csendőrszem szabadította föl a katonás papi bosszu elkinzött áldozatát, kényelmetlen helyzetéből.

A tisztelendő pápa nyilván bakakáplár volt valamikor, s ott tanulta el a kikötés k. k. torturáját.

Ezután a kikötés után bezzeg aligha jut eszébe az elkéseregett segédjegyzőnek még egyszer kikötni a páter locival,

ben is igéző hölgyet s vigasztalták, sőt a netán bekövetkező veszély esetére felajánlották készséges szolgálatukat, mire ő nagysága megnyugodott.

A vihar lassankint lecsendesült, a haragját megszüntető ég, kibékülése jeléül elküldte csillagait, melyeknek szelid fénye átszűrődött a szét oszló fellegek ködén.

S mintha e csillagok elűzték volna az ijedelmet, mintegy varázsütésre megnyitak a félelemtől lezárult ajkak, a nyomott hangulatot élénk csevegés váltotta fel s őt az isszonyu félelmeket kiálló szép hölgynek is felhangzott édes kacagása.

Csak a velem vis a vis ülő elegáns dandy nézett komoran maga elé, szegény ő ugyan csak megjárta, fényes cilinderje a vihar áldozata lett, a dühöngő szél irgalmatlanul a hullámok közé sodorta. Kétségbeesve gondolja el, ugyan hol vesz most másikat, mikor még ez sincs kifizetve.

A vihar lecsendesültével ismét felhangzott a cigányzene, hajónk gyorsan haladt, úgy hogy rövid idő mulva megérkeztünk.

Én fáradtan, de kedves emlékekkel eltelve tértem haza s Meorpheus karjaiba dölve, álmomban még egyszer átéltem e kellemesen eltöltött napot.

Kökényesdi Pap Ilonka.

(Vége.)

— Adófizetés gabonába. Vuits szerb pénzügyminiszter legutóbb úgy intézkedett, hogy az adó gabonaneműekben is lefizethető. A szerb kincstár az úgy beszerzett gabonaneműeket hadsereg ellátására fordítja, melynek e szerint biztosítva van bizonyos méltányos ár szerinti élelmezése.

CSARNOK.

Fővárosi tárcalevél.

augusztus hó 24.

A Lipótvárosnak minden héten van egy vice, amit uton utfélen hallani, még a szalokban is, ahol a hölgyek éppen olyan jó izüen nevetnek rajta mint a férfiak a kávéházban. Persze az ilyen viceknek, hogy közkeletűek legyenek egy kissé sikamlósaknak is kell lenniök. Sőt mentől kényesebbek a fülnek a hölgyek annál kevésbé kényeskednek, ha hallják, csak diszkrét legyen az előadás.

Ezen a héten egy nagyon rövid, de annál csattanósabb vic járt szájról-szájra, főképpen a Nádor utcában.

Azért itt, mert akire vonatkozott, nevezük őt Kohnnak — annak itt van egy szép három emeletes háza. E három emeletes palotában továbbá az illetőnek egy gyönyörű szép felesége is — volt. A múlt évben tudniillik, azóta azonban nincs. Nos hát ez a Kohn ur a múlt héten valami pörbe volt bonyolodva és egy bizonyos Weisz Józsefet a törvényszék tanuképpen akart kihallgatni az ügyében. Föl áll ekkor Kohnnak az ügyvédje és így szól: „Kifogásolom Weisz József tanut, mert ő volt, aki a múlt esztendőben Kohn urnak a feleségét megszöktette.“ A törvényszék tagjai érdeklődve néznek Weisz urra, mire ez indignálódva pattan föl és mondja:

„Nagyságos elnök ur! Igaz, hogy én Kohn urnak a feleségét megszöktettem, és hogy nálam lakott két hétig, de honnan meri az ügyvéd ur gondolni rólam, hogy én az é r t K o h n u r r a h a r a g s z o m.

Maga az elnök sem őrizhette meg komolyságát e klasszikus védekezés hallatára s azóta a Lipótvárosban szójárás lett, hogy „de én azért a Kohn urra nem haragszom.“ És mindenki nevelt hozzá, ha hallja.

Sőt többet mondok, a lóversenyterén arisztokrata hölgyektől is lehet hallani a kérdést, hogy „de ugy-e azért, maga a Kohn urra nem haragszik?“ Képzeltetni már most, hogy a Kohn urnak mennyire tetszik ez a nagy népszerűség. A lóversenyterén nem mutatja magát annyi bizonyos, pedig azelőtt nélküle sohase eshetett meg semmiféle futtatás.

Egy másik dolog is sokat foglalkoztatja a versenyek publikumát — egy szerencsétlen bukás tudniillik. De nem azé a szokéé aki a lóról lezuhant s majdnem nyakát törte, miközben neje a tribünön hangos sikojtással elájult. Az efélét a közönség nem veszi nagyon a szívére. Hanem történt egy más bukás. Egy szegény kereskedőlegényé aki a gazdája pénzét eljászotta a totalizátoron s azután megülte magát. Ez már érdekes bukás — van benne komoly tragédia, igazi halállal a végén. Az ilyen izgatja az idegeket annál is inkább, mert az újságok ebből az alkalomból ismételtelen szidják a nagy uraknak azt az ötletét, hogy a mulatságaik költségei fedezésére a köznépet is bevonják a játékba és alkalmat adnak neki mindenféle könnyelműsége.

Egy sikerült lóversenyvicet is hallottam. A Zóna segélyére jött a nyári futtatásoknak s közönség annyi van mint máskor, csak tavasszal szokott lenni. És pedig nem csak a polgári látogatók száma szaporodott meg, hanem katonát is többet látni, mint egyébkor. Különösen feltűnt egy egész sereg huszárönkéntes és gya-

logos, mind nyalkánál nyalkább fiu, amint ott sűrűgtek forgtak az öt forintos helyen, lent a turfón.

A legfeltűnőbb azonban nem a pompás szabású fényes egyen ruha volt rajtuk, hanem az a különös körülmény, hogy felé nek s e m v ó l t k a r d j a. Ennek az a magyarázata, hogy a fiuk kik mind elsőkelő házból származó gyerekek — nagyobbbrészüik született törvényhozó, előre megcsináltatták az önkéntesi mondur, melybe csak október elsején kellene törvény szerint begraniok, s össze beszéltek, hogy a nyári lóversenyeken már ezekben jelennek meg. Így is történt és minden jó lett volna, de az utolsó percben tudtukra adták, hogy egy gorombaságáról ismeretes őrnagy bele akar szállani az ártatlan mulatságba s olyan formán nyilatkozott, hogy nem nyugszik míg a feszengő urfiakba bele nem köt s rakásra nem fojtogatja őket. „Hát kóstolják meg legalább az igazi katonaeletet.“ És csakugyan az őrnagy ur ott is volt a keddi lóversenyen, a kötözködésből azonban nem lehetett semmi, mert a fiuk kard nélkül rukkoltak ki, oly adjusztirungba tehát, amelyben nem tartoznak semmiféle katonai hatóság alá, mert közlegényi ruhát kard nélkül bármely szabadságos katona is hordhat. Az őrnagy dult fult mérgében s hogy a kijátszásért némi elégtétele legyen, gnuyossan megszólított egy fess mágnás fiut:

— Hát maga kard nélküli huszár, miféle regementbe tartozik?

A fiu egyet gondolt s így szól nagy hangosan:

— A Tiller féle regementből a Károly-kaszárnyából!

Oriási nevetés viharzott fel az elmés válaszra, melyben a vice az, hogy Tiller Mór nem valami csata nyerő hadvezér, hanem egy jóra való katonaszabó a Károly kaszárnya épületében, aki az önkénteseket szokta felöltöztetni s akinél az őrnagy urnak is számos mondurja készült. Képzeltetni, hogy az őrnagy sem folytatta a szellemi siker is teljes lesz, mert a pályázók közt több kitűnő mű van. A „Magyar Szemle“ különben is mint szép-irodalmi hetilap páratlan erővel és gyorsasággal emelkedett a legmagasabb irodalmi színvonalra. Rudnyánszky Gyula szerkeszti oly élénken, oly gazdag tartalommal és oly érdekesen, hogy mindenkinek melegen ajánlhatjuk, annál inkább mert e lap hézagot pótol, kiadó tulajdonosa Kacvinszky Lajos pedig szívesen küld mutatványszámokat ingyen és bérmentve. A „Magyar Szemle“ ára negyedévre 1 fnt 50 kr. Az előfizetések Budapest, VI. ker. új-utca 14. szám alá a „Magyar Szemle“ kiadóhivatalába küldendők.

Sport.

Irodalom.

Örvendetes irodalmi jelenség, hogy a „Magyar Szemle“ pályázatai számára nézve teljes sikert arattak, a mennyiben a költeményre 57, a humoros beszélykére pedig 13 pályamű érkezett és a bírálók jelentése szerint a szellemi siker is teljes lesz, mert a pályázók közt több kitűnő mű van. A „Magyar Szemle“ különben is mint szép-irodalmi hetilap páratlan erővel és gyorsasággal emelkedett a legmagasabb irodalmi színvonalra. Rudnyánszky Gyula szerkeszti oly élénken, oly gazdag tartalommal és oly érdekesen, hogy mindenkinek melegen ajánlhatjuk, annál inkább mert e lap hézagot pótol, kiadó tulajdonosa Kacvinszky Lajos pedig szívesen küld mutatványszámokat ingyen és bérmentve. A „Magyar Szemle“ ára negyedévre 1 fnt 50 kr. Az előfizetések Budapest, VI. ker. új-utca 14. szám alá a „Magyar Szemle“ kiadóhivatalába küldendők.

Az „Eredeti Magyar Daltár“ magyar zeneszerzők eredeti műveinek havi füzetekben megjelenő gyűjteményéből vettük a III-ik évfolyam 6. és 7-ik füzetét, szerkeszti és kiadja Hoós János Déván. A füzet rendkívül gazdag, a mennyiben tartalmaz 13 dalt zongorára és énekre, továbbá 15 egyes és többszólamu gyermek dalt Pósa Lajos, Hetey Gábor és Rudnyánszky Gyula jeles gyermekversírók költeményeire. A zongorára írott dalok szövegei szintén jeles íróink költeményeiből valók. Ott találjuk Vörösmarty, Petőfy, Tóth Ede, Endrődi Sándor, Jakab Ödön stb. jeleseink költeményeit megzenésítve s a többek közt Endrődi Sándornak „Megállva a mádi malom kerekére“ kezdetű hangulatteljes szép népballadáját Hoós János által megzenésítve.

Az „Eredeti M. Daltár“, kiváló gondot fordít a dalok szövegeire is; arra törekedvén, hogy az utcai nóták, a melyeknek többnyire erkölcsrontó, trágár szövegei vannak, leszorítsa a térről, s a komolyabb irányu, művésziileg kidolgozott dalok, a melyek szó-költészetünkkel inkább összeegyeztethetők, mint az idegen zamatu csárdások, honosuljanak meg salonjainkban.

Jelen füzettel 2-ik félévébe lépet, a melyre 3 frtjával új előfizetést hirdet. Előfizetheti bármely könykereskedés útján, valamint a szerkesztőségénél Déván (Hunyadmegye).

Nyomatott Mindszentben Diamant Manó könyvnyomdájában.

Gőzhajózás a Tiszán.

Szegedről Szolnokra: Vasárnap és szerdán reggel 5 órakor.

Szentesről Szolnokra: Vasárnap és szerdán délelőtt 10 óra előtt nem.

Szolnokról Szegedre: Kedden és pénteken reggel 5 órakor.

Szentesről Szegedre: Kedden és pénteken délelőtt 10 óra előtt nem.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Diamant Manó.

Nyilttér.

Testgyógyászati és svéd gimnasztikai intézet.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy Szegeden telepedvén meg, mint a

gyermek- és gége-betegségek

külön orvosa f. é. i. augusztus elejétől kezdve Tizsa Lajos-körut 44. sz. a. (Lábdí-házban) lévő lakáson d. u. 1-4 óráig rendelek.

Együttal értesítem a helybeli és vidéki t. közönséget, hogy a mai kor követelményeinek mindenben megfelelő testgyógyászati, svéd gimnasztikai massage gyógyintézetet rendeztem be, melyben sikeresül gyógyíttatnak: a testnek mindennemű kóros elgömbülését, izület bántalmak, izomgyöngécs, vérszegénység stb.

Tisztelettel:

Dr. Rex Izsó,

az összes gyógytudományok tudora, gyermek- és gége-orvos.

*) E rovat alatt közzétettéért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy Mindszentben telepedvén meg, mint az összes gyógytudományok tudora, de különösen

gyermek és nőgyógyász

f. é. augusztus 15-iktől a Dr. Bácskai volt lakásán rendelek 9-12 ig. d. e.

Szegényeknek ingyen.

Dr. Schwartz J.

gyermek és nőgyógyász.

Egy ügyvédjelölt,

jó magyar és német szerény felteletek mellett, ügyvédi irodában alkalmazást keres.

Czim a kiadóhivatalban.

A mindszent algyői hitbizományi uradalom tulajdonát képező, Baks alatti **Hacker József-féle 119 hold bérlet, örgrófi jóváhagyás fenntartása mellett, átadandó.**

Értekezhetni, Grünner Géza urral Mindszentben.

Nagy Gyula ur fűszer, festék és vegyes áru fiók üzletében **Mindszentben, egy jó házból való fiu, folyó évi október hó 1-sőre tanoncul felvétetik.**

